

Búcsúzásul.

Ide s tova három esztendeje annak, hogy a **Középiskolai Matematikai Lapok** megalapításának eszméje bennem megérlelődött. Az eszmének testet adott **Gross Gusztáv** úrnak áldozatkészsége, ki egy mutatóvényszámnak kellő számú példányban való elkészítésére a nagyon is kétséges siker reményében vállalkozott. S íme a várva várt siker bár lassú, de biztos lépésekkel megjött. Az olvasóknak eleinte csak kicsi, de annál lelkesebb gárdája sorakozott a lap körül, melynek jeligéje volt felkelteni és ápolni a középiskolai matematikai tanulmányok iránti érdeklődést az ifjúság kebelében az iskola falain kívül is.

De nemcsak az ifjúság karolta fel az új folyóiratot - serény tevékenységet fejtven ki a kitűzött feladatok megoldása körül - de a magyar tanárság és a magyar középiskola is meghozta áldozatát, -támogatása által biztosítván a folyóirat fennállhatását.

Eme ifjúságtól és tanároktól, valamint a magyar középiskolák vezetőitől búcsúzom a mai napon, midőn folyóiratomat utódom, **Rátz László**, budapesti főgymnásiumi tanár úr szakavatott vezetésére bízom.

Csakis az a remény, hogy a folyóirat fejlődése a főváros szellemi életének árjában nagyobb lendületet vesz majd és így hivatását sikeresebben tölti be, készítetett arra, hogy vezetésétől megváljak.

Igaz, hogy ez elhatározásomat a folyóirat új vezetőjének kiváló ügyszeretete és lelkesége tetemesen könnyebbé tette.

Végre az új szerkesztő ama megtisztelő bizalma, mellyel a folyóirat további szerkesztésében való részvételre - egyszerű közkatonaként - felszólított, arra készítet, hogy a szíves olvasónak istenhozzádót csak a viszontlátás reményében mondjak.

Győrött, 1896. márczius hó 15-én.

Arany Dániel.
áll. főreálisk. tanár.